

Beskrivelse i ant. spisemål av vannkøring.

Ad sp. 1. I Nes het det „vassdale“. Det ble brukt en type som kviler på begge skuldre — og med åpning for halsen. I sine kvitret-åket var strapper av vidjispenninger med jernkrok til å henge kottene i. Trekottet var delvis i kruk så sent som omkr. 1900 tallet.

2. I tiden omkr. 1890-1900 var vasssån svært alen. På dialekten het det „vasssån“ og karestangen „sørstange“ (ji). En vasssån rommet alen 6-7 kottet. Vatnet ble „avt“ opp med kottet. Var det fra en grünnere alde eller brønn, brukt en gjern en „treast“ — (treleite) med en forlengt stav til skaft. (Eller det var brønn heis) Ble vatnet sat på kottet eller dr kinnel ^{det} også var brønnene som en fylte såren rinner. Mot skvilt la en gjern en bordstang eller et treleite appi. — Om vinteren gjern en kotte med snø for å på avflaten til å stivne.

I eldre tid brukt en også å bearbeide for gjæst på sørstang.
Føloden for „sør“ brukt de da store

milkemilkerer - (fuldrætter med lække).

Dele ble kun brukt på gårder med store besætninger og meget melk.

3. En tjener ikke til at vassæier o. l. blev skøvet fram på ski.

4. Når det spørges om hvem som bar natu, så er heric å svare at det levde de på mange tilfældigheder. Fam. same-mensetning, tjenerhjelp, årstider etc.

På eiendomme med tjener - måtte afsted disse forestå vasskøbingen. Men og kvinder ukersam det parret for arbejdsordningen ellers. Mange steder var det ganske sam skrevet med natu - så snart de ble store nok til det. Og det kunne også være husmødre selv same måtte have eller dea natu.

5. For var vasskjøber et meget alm. transportmiddel i vinterstiden - og er det til dels endnu - på eiendomme uden hestehold.

6. Kjøring på sled og vagn ble betrukt på eiendomme med store forbruk - og brukt delvis den dag i dag.

For ca 30 år siden f. eks. ble det i vinterstiden kjørt natu både fra Arnegård, Tallepogård og Kåin gårdene. Ved leveden ut for kjøpmann Snorlung var det ofte et brakt liv av vasskøber. Folk som

III

kjorte natur og folk som dro på
kjøpe. Drivmot så en sjeldnere folk
med "nassiner".

7. Ten ikke gærder har i de senere år
gjett innlagt natur i Bjætkken og fjøs.
Men mange er ennå igjen. Årsaken
er mange - for at ikke alle har fått dette
gode. Frunimmer gjellekravingene
kan det være vondt om natur mange
steder - og anleggene faller derfor bort.
Så kastbare at alle ikke har råd til
vassgull. Og mang en husmor sliter hardt
med vasskaring til huret - enten det
nå har fru brann, bekk eller dr.

Den 17/11 1947

Østlindigst

Iu Langset.

819

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING